

ZÁKLADNÍ PRVKY LACANOVA POJETÍ DECENTROVANÉ SUBJEKTIVITY

JAZYK JAKO PODMÍNKA EXISTENCE NEVĚDOMÉ ZKUŠENOSTI

- určující dimenzí lidské zkušenosti není ego, ale jazyk. Jazyk předchází subjektu a utváří zkušenost („Myslím tam, kde nemohu říci, že jsem.“)
- zkušenost je jazykově založená:
 - a/ v kulturních trendech - **oblast „imaginárního“**,
 - b/ ve společenských zákonech - **oblast symbolického**

zrcadlový obraz - celistvý, koordinovaný a ovladatelný obraz, zrcadlový obraz

- idealizovaná verze sebe sama, praobraz ega

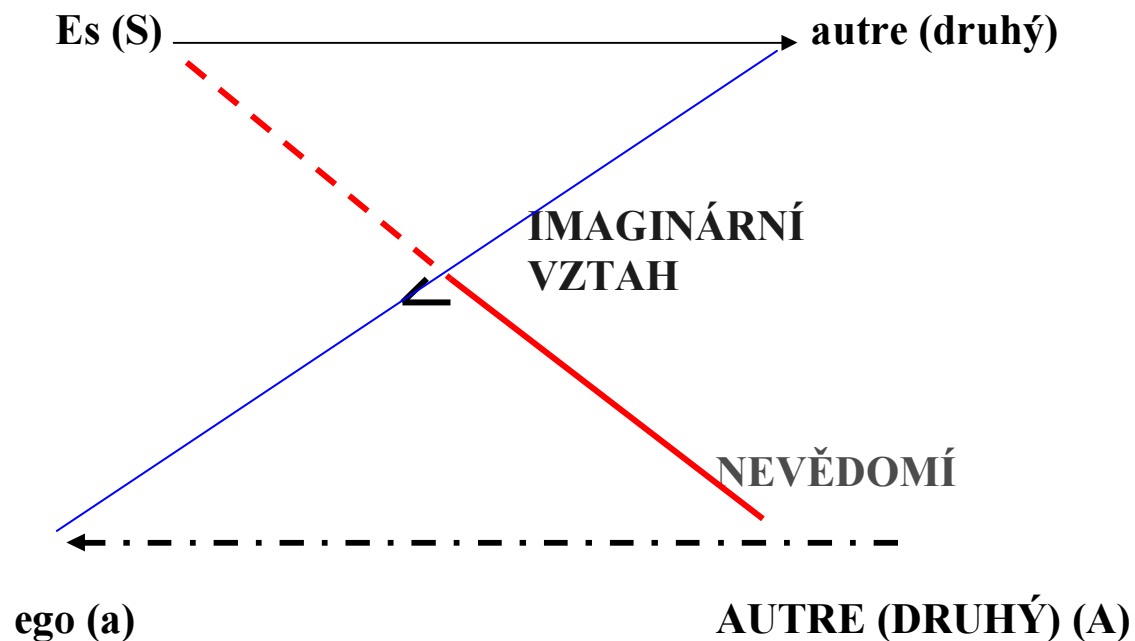
IMAGINÁRNÍ - osobnost, za kterou se každý pokládá je společenským
překrývá výtvořem složený z odrazů pohledu druhých.

„**REÁLNO**“ - život se podobá zrcadlovému sálu a je organizován podle přeludů
jednoty

touha - být úplným objektem matčiny touhy nebo touhy druhých
- forma existenciálního odškodnění, nemá primárně sexuální motivaci

SYMBOLICKÉ - reprezentuje „jméno otce“, reprezentující symbolický řád a
zprostředkovává brání dítěti ve snaze zacelit propast, která odděluje dítě od matky
REALITU

L- SCHÉMA

Protnutí

„**IMAGINÁRNÍHO ŘÁDU**“ jako vztahu mezi *touženým objektem* a *egem*
a „**SYMBOLICKÉHO ŘÁDU**“ jako *nevědomého Subjektu* a *Druhého* jako výsledku vlivu
jazyka resp. nevědomí.

S=nevědomý subjekt řeči (jako místo subjektu touhy)

A (DRUHÝ)=vliv jazyka samotného

a – **druhý**=vztah já a imaginárního objektu touhy

SUBJEKTIVITU lokalizuje Lacan do oblasti **DRUHÉHO (A)**

